

ČASOPIS PRE CELÚ RODINU

manna

Jún 2023 | Číslo 53

DOBRÁ SPRÁVA
Ale najprv tá zlá...

**AKÝ VYSOKÝ
BOL JEŽIŠ?**

EMOCIONÁLNA NEVERA V MANŽELSTVE

môj BOH

Haleluja!

Chváľ, duša moja, Hospodina!

Chváľiť budem Hospodina, dokiaľ žijem,
a spievať budem svojmu Bohu, dokiaľ tu budem.

Nespoľiehajte sa na kniežatá,
na človeka, u ktorého niet pomoci.

Keď jeho duch vyjde, on vráti sa do zeme;
jeho úmysly zaniknú v ten istý deň.

Blahoslavený, komu je Boh Jakobov na pomoci,
ktorého nádej je v Hospodinovi, jeho Bohu,
ktorý učinil nebesá i zem, more i všetko, čo je v ňom;
ktorý zachováva vernosť naveky;

On dopomáha utláčaným k právu a hladným dáva chlieb.

Hospodin vyslobodzuje uväznených,

Hospodin otvára oči slepým,

Hospodin dvíha skleslých,

Hospodin miluje spravodlivých,

Hospodin chráni cudzincov,

zachováva sirotu a vdovu,

ale cestu bezbožníkov prevracia.

Hospodin bude večne kraľovať,

tvoj Boh, ó Sion, z rodu na rod.

Haleluja!

Žalm 146

editoriál

„Každého osolí oheň, a každú obeť osolí soľ.“
(Marek 9:49)

V živote sme, ako nasledovníci Pána Ježiša, v mnohom skúšaní. Je to časťou našej cesty, dovolím si povedať, nášho tréningu tu na zemi. Cieľom skúšok je, aby sme boli vycvičení, premenení na obraz Kristov, aby sme Jemu boli podobní, keď si príde zobrať svojich k sebe.

Nikto nemá rád oheň, nikto si neželá byť pod obťažaním, nikomu sa nepáči bolesť. Ale keď prechádzame cez oheň, vychádzame z neho zakaždým čistejší. Tak sa prečisťuje zlato. Ak chceme mať opravdovú hodnotu, musíme prejsť ohňom. Musí prísť skúška. A nech príde. Lebo neprichádza, aby nás zničila, Boh ju neposiela kvôli tomu, lebo Boh nepokúša na zlé, iba nás skúša. A keď prejdeme skúškou, budeme soľou zeme.

„Vy ste soľ zeme. Ak však soľ stratí chuť, čím bude osolená?“ (Matúš 5:13a)

Každého osolí oheň. Ak sme stratili chuť, nie sme na nič súci. Niet z nás úžitok. Avšak je ešte spôsob nápravy. Pokorme sa pred Bohom, zvoľme si upadnúť do Jeho ruky, a nech nás On, ktorý je oheň spaľujúci, prepáli. Aby sme boli nielen očistení, nielen obnovení, nielen uspokojení, ale aj užitoční.

„Majte v sebe soľ a žite spolu v pokoji.“
(Marek 9:50b)

Jana Záhorcová
Zodpovedná redaktorka

manna

Kresťanský časopis „Manna“ je štvrťročník a je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: „Manna“
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.
Zodpovedná redaktorka: Jana Záhorcová

Technický redaktor:
Alen Kačanski
Jazyková korektúra: Anna Pintírová

Členovia redakcie:
Vladimír Červení, Jana Záhorcová, Anna Širková, Anna Pintírová, Vladimír Struhár, Alen Kačanski, Vladislav Širka, Robert Mamojka, Kristína Mamojková, Dávid Mamojka

Distribúcia pre Srbsko:
Sebastian Červení,
mobil: 065/890-06-15,
e-mail: sebastian.cervenji1@gmail.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina.
Jún 2023.

OBSAH

PEROM KAZATEĽA

4 Dobrá správa

6 Utrpenie

8 Čo si žiadaš?

NA ZAMYSLENIE

9 Aký vysoký bol

Ježiš?

PRE CELÚ RODINU

10 Nepovšimnuté

pokúšenie

12 Pamätné kamene

14 Emocionálna

nevera v manželstve

18 Hnev

OSOBNÝ VZRAST

19 Malé zvyky

NA POVZBUDENIE

20 Pohyb Boží v

Spojených štátoch

22 Moc modlitieb

23 Boží generáli

DOBRÁ SPRÁVA

Ale najprv tá zlá...

Kresťanstvo už dlhé roky existuje aj ako náboženstvo, ktoré sa stalo časťou tradície a kultúry pre niektoré národy. Zaradené je medzi všetky ostatné náboženstvá sveta. V dnešnej dobe sa predstavuje, že každé náboženstvo v konečnom dôsledku vedie k Bohu. Preto väčšina náboženstiev má práve tú myšlienku a okrem toho ešte aj uznávajú, že Ježiš bol výborným učiteľom, prorokom a príkladom. A je zaujímavé, že Ježiš hovoril niečo úplne iné. On povedal, že je On jedinou cestou k Bohu a že nieto žiadna iná cesta.

Často sa myslí, že náboženstvo závisí od toho, kde sa človek narodí, lebo si to vezme ako časť tradície svojich predkov. Vtedy ľudia hovoria o sebe, že sú kresťanmi, ale nevedia, čo to znamená. A práve preto je to aj nebezpečné, lebo nestačí sa iba deklarovať kresťanom, ale je potrebné niečo viac. Biblia sa v takom prípade môže zdať iba ako nejaký súhrn pravidiel, a tak sa stáva mŕtvou teóriou na papieri. Ale my, ktorí sme skúsili, vieme, že to Slovo na papieri je živé a že to, čo píše má súvis s realitou a nie je to slepá viera v niečo vymyslené. Ale predtým, ako by sme toto mohli vidieť, Ježiš povedal, že sa musíme znovuzrodiť.

A pre znovuzrodenie je potrebné počuť evanjelium. Toto slovo v preklade znamená dobrá správa. Aby sme rozumeli, prečo je to naozaj dobrá správa, najprv musíme počuť zlú správu. Zlá správa je jednoducho to, že Boh je dobrý a my nie sme. A nielen, že je dobrý, ale je aj svätý, milostivý, láska a spravodlivý.

Prečo je potom toľko zla vo svete? Pretože svet je vo vzbure voči Bohu a je pod vládou zla. A prečo Boh jednoducho nezničí zlo? Pretože človek je časťou toho zla. Príde čas, keď Boh zničí všetko zlo, ale otázka je, na ktorej strane sa my nájdeme, na Božej strane, alebo na strane zla.

Čítame, že na začiatku človek bol stvorený s cieľom, aby mal spoločnosť s Bohom. Ale sa človek svojou slobodnou vôľou rozhodol vzbúriť voči Bohu a ísť svojou cestou. Teda zo strany svätého a spravodlivého Boha sme si zaslúžili byť odsúdení kvôli nášmu hriechu. My, ľudia sa často medzi sebou porovnávame a zdá sa nám, že sme dobrí. Ale Ježiš jasne povedal, že len Boh je dobrý, lebo všetci sme zhrešili, sme sa vzbúrili voči Bohu a všetci musíme zaplatiť za všetky naše hriechy. Odplata za hriech je večná smrť, je to odhodenie od Boha, miesto, ktoré Biblia nazýva peklo. Možno sa nám naše hriechy nezdarujú byť veľké, ale musíme si byť vedomí toho, že Boh vidí nielen to, čo urobíme, ale aj to, o čom rozmýšľame. Ježiš porovnal nenávisť v srdci s vraždou, práve pretože Boh vidí, čo je v srdci. Väčšina ľudí si potom myslí, že aby sme boli správni pred Bohom, stačí sa držať Božích morálnych zákonov. Avšak zákon bol daný iba preto, aby sme si uvedomili, že sme zhrešili a že sa sami seba spasit' nemôžeme. Nikto sa nemôže zachrániť dodržiavaním zákona, všetci sme zhrešili a sme odsúdení.

Avšak pretože Boh je milostivý a láska, On pripravil jeden jediný spôsob, ako človek môže byť spasený. A to tak, že poslal svojho Syna, Ježiša Krista, aby sa narodil na tomto svete. On bol Boh zjavený v tele, bol jediný bez hriechu a robil všetko podľa Božej vôle, a demonštroval Božie kráľovstvo tak, že vyslobádzal, uzdravoval, kriesil mŕtvych a hovoril pravdu bez kompromisu.

A prečo Boh jednoducho nezničí zlo? Pretože človek je časťou toho zla.

Ľudia ho však nenávideli, lebo On bol svetlom na svete, a ľudia viacej milovali tmu. A tak Ho odsúdili na smrť, a On to všetko dobrovoľne niesol, pokorne trpel a neotvoril ústa ako baránok vedený na zabitie (Izaiáš 53:7). Bol ukrižovaný, a zomrel. On vzal hriechy celého sveta na seba a tretieho dňa vstal z mŕtvych. Teraz je On jediný, kto má právo a moc odpustiť hriechy. Evanjelium je táto dobrá správa, že smrťou nevinného Syna Božieho bol Boží hnev voči nám a Božia spravodlivosť uspokojená. Správa, že existuje niekto, kto zaplatil za tvoje hriechy, nemusíš za ne platiť ty, ale môžeš byť oslobodený.

2. Korintským 5:21 - „*Toho, ktorý nepoznal hriechu, učinil za nás hriechom, aby sme sa v ňom stali Božou spravodlivosťou.*“

V Ježišovi Kristovi je zjavená veľká Božia láska, že nás nenechal zomrieť, ale nám ponúkol východisko. Otázka teraz je, či to chceme prijať?

Matúš 7:13-14 - „*Vchádzajte tesnou bránou, lebo priestranná brána a široká cesta vedie do zahynutia, a mnohí ňou vchádzajú; ale do života vedie tesná brána a úzka cesta, a málo je tých, ktorí ju nachádzajú.*“

Všetci ľudia, čo sa na svete narodili, sa nachádzajú na širokej ceste, lebo sú v hriechu a vo vzbure voči Bohu. Ježiš sa stal úzkou cestou, ktorá vedie do večného života. On povedal, „Ja som cesta pravda a život.“ Takže Boh nám všetkým ponúka spôsob, ako nám môže byť odpustené, bez ohľadu na to, aké hriechy sme v živote urobili. Ďalšia otázka teda je, ako to môžeme prijať? Ako môžeme prejsť zo širokej cesty na úzku?

Skutky 2:38 - „*Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha.*“

Urobíme to tak, že si uvedomíme naše hriechy a urobíme pokánie z nich.

To znamená, že v modlitbe prosíme o odpustenie a odvrátíme sa od hriechov, ktoré sme robili. Potom sa dáme pokrstiť vo vode ponorením, a to je symbolom pochovania starého človeka (života), a tak sa stávame novým stvorením pred Bohom. Vtedy sú nám všetky hriechy odpustené a je to možné len preto, že Ježiš Kristus zaplatil za naše hriechy na kríži. Potom máme zaslúbenie, že dostaneme dar Svätého Ducha, ktorý nás bude tešiť, dá nám silu, bude nás napomínať, keď je to potrebné a taktiež bude nám pripomínať Ježišove slová. Takže vidíme, že hoci svätý a spravodlivý Boh mohol nás zavrhnúť a zničiť s ostatkom zla na tomto svete, ten istý Boh vo svojej milosti a láske riešil problém a pripravil cestu, ako človeku môžu byť odpustené všetky hriechy, ktoré v živote urobil. Je to predivné, ako z hriešneho človeka urobí nového a prijme ho k sebe s tým, že On sám zostal dokonale spravodlivý a svätý. V Biblii jasne píše, že Božia vôľa je, aby všetci boli spasení, ale, žiaľ, veľké množstvo ľudí si volí zostať na širokej ceste. A Boh nemá záľubu v smrti človeka, a preto povoláva všetkých, aby sa zmierili s Ním a prešli na tú úzku cestu, ktorú On sám pripravil tým, že obetoval svojho syna Ježiša Krista.

Ján 3:16-17, 36 - „*Lebo tak miloval Bôh svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život. Lebo neposlal Bôh na svet svojho Syna, aby súdil svet, ale aby bol svet spasený skrze neho. Kto verí v Syna, má večný život; ale kto nie je vo viere poslušný Synovi, neuzrie života, ale hnev Boží zostáva na ňom.*“

Vladimír Struhár

UTRPENIE

Utrpenie je súčasťou nášho života. Väčšina ľudí vo svojom živote zažije chorobu. Mnohí ľudia na tomto svete trpia hladom. Chudoba je rozšírená. Niektorí trpia od násilných manželov, iní od násilných rodičov. Ako výsledok chamtivosti a korupcie, politická klíma v niektorých krajinách spôsobila veľa krviprelievania a vojen. Ľudia s hlbokým duchovným presvedčením trpeli prenasledovaním pre svoju vieru. Každý deň trpia milióny ľudí na celom svete. Prečo? Aký je dôvod? Na počiatku prišlo na tento svet utrpenie kvôli hriechu. Je to neustála pripomienka hriechnej prírody človeka (1. Mojžišova 3:16-19, Rimanom 5:12). Bolesť, trápenie, smútok sa pre jeho neposlušnosť stali každodennou súčasťou ľudskej existencie. Keďže hriech je vo svete, utrpenie je súčasťou tohto sveta. V tomto pozemskom živote nemôžeme vidieť úplné odstránenie chorôb a utrpenia. Všetci mu podliehame, bez ohľadu na sociálny status alebo národnosť.

Mnohí ľudia zbytočne trpia, pretože zneužívajú svoje vlastné telo, a nestarajú sa oň. Ak sa oddávame fajčeniu, alkoholu, drogám, nestriedmemu životu, veľké bremeno kladieme na naše telo a v dôsledku toho sa naše telo môže pod tým bremenom zlomiť. Je hriech zneužívať svoje telo? Áno, odpoveď nachádzame v Božom slove (1. Korinťanom 3:16-17, 6:18-20).

Je mnoho utrpenia, ono dochádza na bohatých aj chudobných, a často to nemáme pod kontrolou. Nikto, akokoľvek dobrý, si nemôže byť istý, že ho utrpenie obíde. Jóba, ako vynikajúci príklad človeka, ktorý veľa trpel, Boh chválil ako spravodlivého a cnostného. Len si predstavte, akú bolesť trpel, prišiel o zdravie, bohatstvo, rodinu, dokonca sa proti nemu obrátila aj manželka. Boh sa oslávil cez Jóbove utrpenie a chce sa osláviť aj cez tvoje.

Utrpenie odhalí skutočného vnútorného človeka a odstráni naše zamaskovanie. Mnohí zistili, že akceptovaním trápenia a problémov ich srdce zmäklo. Pokora, ktorú nám utrpenie prináša, nás otvára k závislosti na Bohu a Jeho zámerom pre náš život. Vtedy si uvedomíme, že cez ťažkosti a utrpenia Boh nás približuje k sebe. Jozefa jeho bratia predali ako otroka, no namiesto toho, aby bol rozhorčený, dovolil Bohu, aby na ňom pracoval. Splnil veľkú časť Božieho plánu, ktorý neskôr oznámil svojim bratom „*Vy ste zamýšľali proti mne zlé, ale Bôh to zamýšľal obrátiť na dobré, aby učinil tak, ako je to dnes, aby zachoval mnohý ľud pri živote*“ (1. Mojžišova 50:20).

Utrpenia, ktoré prežívame, často nás nútia myslieť len na seba. Cítíme sa byť sami so svojimi problémami a myslíme si, že nám nikto nerozumie. Bremená, ktoré nesieme, sa nám zdajú ťažšie, ako musia niesť ostatní. Je ľahké oddať sa sebaľútosti a byť rozčarovaný, ale príklad Jozefa nám ukazuje, že Boh nás žehná v našej pokore. Namiesto zúfalstva dovoľme Bohu, aby premenil naše utrpenie na svoju slávu. Len keď sa odovzdáme a pokorne povieme, „Bože, nech sa stane tvoja vôľa“, potom sa k nám Boh môže prihovárať. Existuje mnoho príkladov ľudí, ktorí ďakovali Bohu za to, že ich previedol údolím utrpenia, pretože ich to prinútilo zastaviť sa a zamyslieť sa. A uvedomili si, že v živote je viac ako len uspokojovanie vlastných túžob a ambícií. Mnohí svedčili, že Pána našli práve cez utrpenie. Keď potom čelia smrti, môžu s Pavlom šťastne povedať: „*Smrť je pohltená vo víťazstvo. Smrť, kde je tvoj osteň? Kde, peklo, tvoje víťazstvo? Osteň smrti je hriech, a moc hriechu je zákon. Ale vďaka Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista*“ (1. Korinťanom 15:54b-57).

Ježiš, ktorý žil na tejto zemi, v tele ako je naše, rozumie nás a naše súženie.

Utrpenie bude večným súdom pre tých, ktorí odmietnu Ježiša (Ján 12:48). Avšak tí, ktorí sú ochotní trpieť pre Ježiša v tomto živote, budú mať svoju odmenu vo večnosti bez utrpenia (Zjavenie Jána 7:13,14).

Ježiš, ktorý žil na tejto zemi, v tele ako je naše, rozumie nás a naše súženie. Súciti s nami viac, ako ktokoľvek iný. Pozná našu bolesť a naše utrúpené srdce. Sám trpel za večnú spásu ľudstva. Ak to On, dokonalý Boží Syn, mohol prijať, aj my by sme mali byť pripravení znášať akékoľvek súženie príde do nášho života.

Zdroj: internet
Preklad: Ladislav Širka

Pokora, ktorú nám utrpenie prináša, nás otvára k závislosti na Bohu a Jeho zámerom pre náš život.

ČO SI ŽIADAŠ?

Ako deti nášho Pána Ježiša, často si žiadame, prosíme mnohé veci. Pravda, je zapísané, aby sme si prosili a žiadali.

Ján 16:24 hovorí, „Proste a dostanete.“

Čo si žiadaš? Aké sú naše žiadosti v našich prosbách? V súčasnom svete naše oko všeličo vidí, naše ucho všeličo počuje a oko si môže všeličo žiadať, ako hovorí 1. Jánova 2:16. Preto podmaňujme naše telo a majme správne žiadosti, ktoré sú podľa Boha. Naše nesprávne telesné žiadosti nás môžu veľa stáť, „*žiadost', keď počne, rodí hriech, a hriech, keď je vykonaný, plodí smrť*“ (Jakob 1:15).

Práve žiadost' očí priniesla pád, prehrešenie, prekliatstvo a smrť do celého ľudstva. Eva videla strom, zobrala z jeho ovocia, lebo bolo žiadost'ou očíam a prežiadúci strom (1. Mojžišova 3:6). A tak žiadost'ou prišiel pád do ľudstva.

Čo si žiadaš?

Mnohé žiadosti i nás vábajú, pokúšajú a vyvlačujú (Jakob 1:14). A dobrý príklad nám je Šalamún, ktorý si z mnohých možných žiadostí práve múdrosť žiadal, a tak aj my si žiadajme múdrosť a vedenie Božie (1. Petrova 2:21). Izrael na púšti mal mnoho žiadostí, pre ktoré vysadili púšť hrobami ((hroby žiadostí) 4. Mojžišova 11:33-34). I dnes je mnoho hrobov (hrobov žiadostí), keď ľudia zahynú pre alkohol, drogy a iné žiadosti, ktoré zabíjajú telo a i dušu zatratia. Niektoré žiadosti však zabíjajú dušu a človek je duchovne mŕtvy, hoci podľa tela žije. Preto mŕtvime svoje žiadosti, aby sme duchovne žili. Majme žiadost' Zacheusa vidieť Ježiša (Lukáš 19:1-10) a žiadost' ako Pavol, byť s Pánom (Filipanom 1:23).

Čo si žiadaš?

Maj žiadost' činiť vôľu Božiu a byť s Ježišom.

Miroslav Hromčík

AKÝ VYSOKÝ BOL JEŽIŠ?

„Čím chceš byť, keď vyrastieš?“

„Chcem byť láskavý,“ odpovedal chlapec.

„... v dokonalého človeka, ktorého mierou dospelosti je plnosť Krista“ (Efežanom 4:13).

Aj Pán Ježiš musel rásť. Nenarodil sa dospelý. Rástol v tele, rástol v múdrosti a rástol v oblúbe u Boha a u ľudí. Až prišla chvíľa, keď vyrástol vekom, múdrosťou a všetkým potrebným splniť nevyhnutné u Boha a medzi ľuďmi, aby išiel na kríž. Na to musel vyrásť. Na misiu kríža dorastal. Bola to jedinečná, neopakovateľná, silná, dôstojná, satanovi hroziaca, hriech ničiacia, spasenie dobývajúca úloha zverená jedinému jednému Synovi Božiemu. Ten Syn bol najprv zárodkom, bábätkom, dieťaťom, tínedžerom, mládencom až dospelým človekom. Má meno „Ten, ktorý zachraňuje“. Išiel na kríž, ale predtým vyjadril myšlienku, keby ho minul ten kalich. Avšak vyrástol po najvyššiu úroveň vzrastu pred Bohom, a preto predsa vykonal vôľu Otca. Dosiahol plnú mieru poslušnosti vykonať najláskavejšie, najväčšie, najťažšie dielo v dejinách ľudstva. Zničil hriech, polámal naše putá, urobil prístup k Svätyni svätých a prilytky u Otca, aby sme kde je On, aj my boli. Dospel realizovať plán lásky nebeského Otca – plán lásky k ľudstvu. A to všetko z pozície poslušnosti.

Miera našej dospelosti, ako nasledovníkov Ježiša a detí Božích je plnosť Krista. Čím viac Krista, tým menej zo mňa. Čím viac rastiem, tým som menší. Menej mňa – to je ukazovateľ, aká je miera Krista vo mne. Musíme byť ako Ježiš, dospievať k tej plnosti, inak budeme mimo. Mimo plánu poslušnosti. Pravdaže je ľahšie robiť iba veci, dobré skutky, ktoré nás naplnia dobrým pocitom, spievať chvály, ktoré sa nám páčia, ísť do Božieho domu s bratmi a sestrami, modliť sa spoločne, zažiť aj záranky a občas si vyberať ľahšiu cestu menších prekážok. Avšak máme konať to, o čom vieme, že by sme radšej chceli, aby nás minulo. Zomierať sebe. Nie naša vôľa, ale Božia vôľa, aby sa naplnila.

To, čo umenší nás a vyzdvihne a ukáže Krista.

Ježiš si nevyberal nejakú inú cestu. On celého života, počas obdobia na zemi, rástol. Bol tu, chodil, modlil sa, postil sa, uzdravoval, kým rástol na dielo kríža. Cieľom Jeho služby nebolo uzdraviť niekoho, nakŕmiť alebo vyvolať dobrý pocit. On mal tú autoritu a jednoducho ju používal. Bolo to predivné, ale nie aj konečný cieľ. Jeho cieľom bolo vyrásť natoľko v poslušnosti, aby mohla prísť tá láskavá a krvavá záchrana ľudstva Bohom naplánovaná.

Pane, pomôž nám takto rásť, kým chodíme po tejto zemi, lebo inak budeme neposlušní, budeme mimo a nebudeme si toho ani vedomí.

Naša dospelosť sa odzrkadľuje v plnosti Krista, ktorá je v nás. Poslušni byť, poslušni až na smrť, aby mohol prísť život. Musíme zomierať sebe, umenšovať všetko naše, aby On rástol. Narastie do tej miery, koľko sa my umenšíme. Vyššia ambícia duchovného človeka ani neexistuje. Duchovný človek nedokáže mať väčšiu ambíciu, než aby z neho ubúdalo.

Pán Ježiš vstupoval nižšie a nižšie, nehľadal svoje, aby mohol vystúpiť na najvyššiu pozíciu poslušnosti pred Bohom. Nie Jeho vôľa, ale Otcova vôľa, aby sa stala. Otázkou nikdy nie je, kto On je. On je Syn Boží, anjel to už povedal Márii. Ale to, aký On bol a je, akým tempom a spôsobom rástol pred Otcom, na to sa máme prizerať. Koľko zomierame sebe, toľko Božieho života bude okolo nás.

Čím chceme byť? Láskavi až po krv ako Ježiš. Čím chceme byť, keď vyrastieme? Poslušni až na smrť ako Ježiš. Zomierať sebe a žiť Bohu. Menšiť sa, aby On rástol. Dosahovať plnosť Krista Ježiša.

Aký vysoký bol Ježiš? Najvyšší kňaz s najväčšou pokorou.

Umenšujme sa a rastime.

Anna Pintírová

NEPOVŠIMNUTÉ POKUŠENIE

Biblia nám hovorí, že Pán Ježiš Kristus mal bratov a sestry. Jeden z nich bol Jakob, ktorý napísal epištolu, ktorú si radi čítame, ktorá nás povzbudzuje a usmerňuje v kráčaní za Kristom. Jakob napísal, že na kresťana prichádzajú rôzne pokušenia. Otázkou nie je, či príde na kresťana pokušenie, ale kedy príde. Biblia nám hovorí, že aj Pán Ježiš bol pokúšaný. Pokušenie nie je hriech, ale podľahnúť pokušeniu je vlastne páchať hriech. Práve Jakob hovoril o tom, že naše žiadosti tela nás vedú k tomu, že keď sme pokúšaní, aby sme tomu i podľahli, čiže aby sme zhrešili a ten hriech splodí smrť. Jakobov list je veľmi jednoduchý, ale je tiež veľmi povšimnutiahodný. Písal o rôznych pokušeniach, s ktorými sa kresťan stretne a na ktoré by mal dbať, aby v nich nezhršil. Tieto pokušenia si často človek nevšima, a preto často v nich padá a hreší.

V druhej kapitole Jakob povedal, uprednostňovanie ľudí je hriech. Keď si nevážim ľudí ako bratov a sestry, ale keď si ich vážim podľa systému tohto sveta, je to hriech. Je to jedno nepovšimnuté pokušenie, na ktoré si musíme dať pozor, aby sme v ňom nezlyhali. Jakob uviedol príklad o bohatých a chudobných ľuďoch, ktorí navštívia kresťanský zbor a podľa toho, ako je človek oblečený, podľa toho, čo vlastní, podľa toho ho aj uctíme. Ak je chudobný, dáme mu miesto niekde vzadu a ak je bohatý, dáme mu miesto vpredu. Jakub 2:9 „*Ak však niekoho uprednostňujete, páchate hriech...*“ Zvyčajne sme pokúšaní v tejto veci, lebo keď vidíme niekoho, kto je bohatý, máme tendenciu myslieť si, že nám práve on pomôže v splnení našich telesných žiadostí. Jakob upozorňuje, že kresťan môže byť pokúšaný v tom, aby uprednostňoval ľudí podľa ich majetku, funkcie, pozície v spoločnosti. Nepodľahni takému pokušeniu, ale uctievaj si každé dieťa Božie ako brata a sestru.

Je to nepovšimnuté pokušenie, ktoré je potrebné si všimnúť.

Sú rôzne pokušenia, ktoré si Jakob všimol a mali by sme si ich aj my všimnúť. Nasledovné pokušenie je tiež často nepovšimnuté, ale Jakob si ho všimol a upozornil veriacich. Je to ohováranie. Niečo, čo sa nám môže stať zvykom, a nemalo by sa nám ani prihodiť, je ohováranie. Hovorí nam vo štvrtej kapitole vo verši 11, „*Bratia, neohovárajte sa navzájom.*“ Je to pokušenie, v ktorom, ak si nedám pozor, môžem zhrešiť. Stane sa to tiež len vtedy, keď dám miesto svojim telesným žiadostiam, aby nadvládali môjho ducha. V ohováraní sa stanem sudcom a nie činiteľom Božieho slova. Jakob nám hovorí, že takým spôsobom života sa postavujem na miesto Boha, ktorý je jediný zákonodarca a sudca (Jakob 4:12). Bol jeden, ktorý sa chcel povýšiť na Božie miesto a bol zahrnutý s jednou tretinou anjelov. Menuje sa Lucifer a teraz chce vplývať na nás, aby sme aj my radšej boli sudcami Božieho slova a nie činiteľmi toho Slova. Je to nepovšimnuté pokušenie, ktoré si treba všimnúť. Nasledovné nepovšimnuté pokušenie, ktoré prichádza do života kresťana, ktoré si Jakob všimol a upozornil aj nás o tom, je nestáť si za svojim slovom. „*Vaše áno nech je áno a vaše nie nech je nie, aby ste neprepadli súdu*“ (Jakob 5:12). Je dosť možné, že Jakob tieto slová počul od svojho brata (polubrata) Pána Ježiša. Pán povedal: „*Vaša reč nech je: Áno — áno, nie — nie. Čo je navyše, pochádza od zlého*“ (Matúš 5:37). Ak som niečo sľúbil, mal by som to aj splniť. Chce sa aj kresťanovi stať taká vec, že niečo sľúbi a onedlho vidí, že ho to bude príliš veľa stáť, tak to nespĺní alebo splní len sčasti. Chce prísť také pokušenie a chcelo by zostať nepovšimnuté. Také pokušenie je dobre si všimnúť a sprotiviť sa mu. Všimajme si, že Pán Ježiš povedal, že ak naše áno

nezostane áno alebo naše nie, nie, všetko je to od zlého. Stojme si za svojim slovom a bez ohľadu na okolnosti, usilujme sa o to, aby naše áno bolo áno a nie nech je nie. Ak podľahneme takému pokušeniu, páchame hriech a Jakob hovorí, že hriech splodí smrť. Nieкто to skrátka povedal, že klam je smrteľný hriech. Stojme si za svojim slovom, je to dobre a Boh to miluje.

Uvedene sú iba tri nepovšimnuté pokušenia, ktoré si Jakob všimol a verím, že si ich aj my všimame a budeme si čoraz viac všimnúť, aby sme ich mohli odmietnuť. Jakob písal o niekoľkých takých pokušeniach, ktoré si možno napíšeme v niektorých budúcich vydaniach časopisu Manna. Boh Vám žehnaj.

Dan Tomášik

*Pokušenie nie je hriech,
ale podľahnúť pokušeniu je
vlastne páchať hriech.*

PAMÄTNÉ KAMENE

V dobre známom oddiele Božieho slova, ktorý je zapísaný v Matúšovi 7:24-29 sa hovorí o dome na skale a dome na piesku. Ako som dnes ráno čítala tento oddiel, všimla som si verše 25 a 27, že bez ohľadu na to, kde bol ten dom postavený, prišiel na nich oboch lejak, rieky a zaviali vetry. Dom na skale nebol výnimka, že nebol skúšaný, keďže bol na skale, ale prišla skúška na nich oboch. Samozrejme, vieme, že rozdiel sa ukázal v tom, kde boli zakorenení alebo kde mali základ, keď prešla skúška. Chcela by som, aby sme teraz venovali pozornosť tomu, že ich zastihli tie isté veci. Čo chcem týmto povedať je to, že bez ohľadu na to, ako pevne stojíš, príde čas skúšania.

Môžeme aplikovať tento príbeh, kde sa o dome hovorí ako o našom živote, kresťanskom živote. Dnes by som sa s tebou, drahá sestra, chcela pozrieť trochu z iného uhla pohľadu a trochu hlbšie začrieť.

Položme si spoločne otázku: na akom základe stavíme svoje sebavedomie? Istotu? Pokoj? Radosť? Sebaprijatie? Svoje emócie? Svoje manželstvo? Stavias ho na pevnom základe? Lebo príde skúšanie nášho domu a vydrží nápor lejaku, rieky a silného vetra?

Možno si odhodená od spoločnosti. Možno máš dorážané vnútro a si hovoríš: ďalší deň už nezvládnem. Možno čakáš na zázrak a zázrak ešte stále tu nie je. Možno ťa opustili tvoji blízki a si úplne sama. Možno si už vyskúšala všetko možné a nič nefunguje v tvojom živote. Možno stále upadáš do depresie a negativizmu. Možno máš už toľko toho na svojich pleciach a si hovoríš: už stačilo, vzdávam to. Nech sa už nachádzaš v akomkoľvek štádiu, chcem ti povedať, drahá sestra, že si na správnom mieste, práve teraz ako držíš tento časopis vo svojej ruke. Hovoríš si: ako to myslíš, v tejto situácii, v ktorej som, je správne miesto?

*Chod' do stredy svojho
Jordánu a zober si kameň
svedectiev, ktoré si
prežila s Pánom.*

Áno, je. Práve tam, kde si, môžeš začať odznova. Prišiel lejak, rieky a možno vetry zrúcali všetko, čo bolo zle postavené. Zničili možno tvoje sebavedomie, tvoje emócie zostali rozrušené, ale práve v tom si sa zbavila všetkých nepotrebných vecí a môžeš začať stavať tú oblasť svojho života, tentokrát na pevnom základe, ktorým je Ježiš.

Pokým dýchaš, nikdy nie je neskoro. Dnes je nová milosť a nový deň, ktorý ti Boh dal, aby si začala znova a spolu s Ním. Poď, stavaj tú oblasť svojho života na našom Pánovi a odovzdaj sa mu znova a znova.

Príbeh o prechode Izraelského národa cez Jordán je opísaný nasledovne: „*Id'te pred truhlou Hospodina, svojho Boha, doprostred Jordána a vezmite si odtiaľ každý jeden kameň na svoje plece podľa počtu pokolení synov Izraelových, aby vám to bolo na znamenie vo vašom strede. Keď sa voľakedy budú pýtať vaši synovia a povedia: Načo sú vám tieto kamene? Poviete im, že sa boly kedysi odrezaly vody Jordána pred truhlou smluvy Hospodinovej; keď išla cez Jordán, boly sa odrezaly vody Jordána, a tieto kamene sú na pamiatku synom Izraelovým až na veky*“ (Jozua 4:5-7). Môžeme si všimnúť, že išli až do stredy Jordána. Mohli si zobrať kamene, ktoré boli hneď blízko pri pevnine, ale išli tam do stredy, kde bol „boj“ najtuhší, kde boli už vôkol nich múry vody, žiadna pevnina, žiadna istota, iba nemožná situácia a tam im Boh dokázal znova svoju silu, tam presne zažili to svedectvo Božej milosti, že prešli suchou nohou cez Jordán.

Preto ťa chcem povzbudiť, drahá sestra, istotne si už mnohokrát prešla „suchou nohou cez Jordán“, máš svedectvá s naším Pánom. Povzbudzujem ťa, chod' do stredy svojho Jordánu a zober si kameň svedectiev, ktoré si prežila s Pánom.

Zober si a ulož si ho hlboko do svojho srdca. Začni stavať na pevnom základe, svedectvo za svedectvom, aby keď znovu príde ťažkosť, keď prídu otázky, ktoré začnú spochybňovať Boha, si sa mohla pozrieť na tie pamätne kamene, pomocou ktorých je zbudovaný tvoj dom, a pripomenieš si, že Boh je verný. On uzdravuje aj dnes, zaopatruje aj dnes, koná nemožné aj dnes a má úplnú kontrolu nad všetkým.

Preto ťa povzbudzujem, buď silná v Pánovi a vykroč dnes. Spolu s Ním dokážeš všetko. Potrebujeme Mu iba dôverovať na každý deň a uvidíme po čase, keď sa obzrieme, náš dom bude stáť pevne.

Tamara Andrášiková

EMOCIONÁLNA NEVERA V MANŽELSTVE

Emocionálne podvádzanie sa najčastejšie začína nevinne, ako priateľstvo. K emocionálnemu podvádzaniu dochádza, keď sme blízki s niekým, kto nie je našim snúbencom alebo manželom. Je možné, že to zdanlivo nevinné priateľstvo prerastie do hlbšieho emocionálneho spojenia, ktoré môže narušiť intimitu, ktorú osoba má so svojim manželom. Je to stav, keď sa partner cíti byť bližšie k inej osobe mimo manželstva, cíti duševnú fixáciu na ňu, čo môže viesť k zvýšenej sexuálnej príťažlivosti a následne aj k cudzoložstvu. Keď človek venuje značnú časť emocionálnej energie a času do blízkeho priateľstva s osobou opačného pohlavia mimo manželstva, také priateľstvo sa stáva hrozbou pre manželský vzťah.

Keď nás niekto citovo podvádzá, zvyčajne to pred nami tají a niekedy používa klamstvo, aby zatajil svoj citový vzťah k inej osobe.

Zatiaľ čo niektorí si myslia, že hlbšie emocionálne spojenie s inou osobou mimo manželstva nemôže vážne poškodiť manželský vzťah, pretože nemusí nevyhnutne dôjsť k sexuálnemu styku, iní odborníci na medziľudské vzťahy to stále považujú za formu podvádzania partnera, lebo emocionálne vzťahy s ostatnými predsa len môžu v konečnom dôsledku viesť aj k sexuálnej nevere. Najbolestivejším dôsledkom emocionálneho „cudzoložstva“ partnera je pocit, že vás on oklamal, zradil, ako aj uvedomenie si, že vám partner celý čas klamal.

Ide o jav, kedy človek viac zo svojich emócií a záujmu vkladá mimo manželstva, ako do vzťahu s partnerom. Takáto nevera zahŕňa sériu malých aktov správania, ktoré prekračujú hranicu vhodnosti vo vzťahu s niekým, kto nie je našim manželským partnerom, a predstavujú narušenie dôvery medzi manželmi. Všetky tieto činy

možno považovať za krok k skutočnému, praktickému podvádzaniu partnera v budúcnosti. Pri emocionálnom podvádzaní je význam zdieľania intímnych informácií so svojim priateľom najčastejšie skrytý alebo aspoň umenšovaný pred svojim manželským partnerom.

Z biblického hľadiska, citová nevera je hriech. Keď Pán Ježiš povedal: „...každý, kto žiadostivo pozerá na ženu, už scudzoložil s ňou v srdci.“ Matúš 5:27, postavil princíp, podľa ktorého sa môže chápať, že aj emocionálna nevera je vlastne skutočná nevera voči svojmu partnerovi.

Emocionálne podvádzanie možno prirovnať k otváraniu dverí, ktoré by mali zostať zatvorené. Naš súkromný život, duševná a telesná intimita nášho manželského života sa netýka nikoho, iba nás manželov. Preto netreba vynášať a zdôverovať sa s nimi s nikým, ba ani s priateľom alebo priateľkou rovnakého pohlavia ako sme my. Hoci sme Písmom učení, že sa máme navzájom milovať, sú hranice nášho súkromia, ktoré nemáme prekračovať, lebo naše tajomstvá môžu byť hocikedy vyzradené. Písmo nás varuje tiež, že nemáme až tak dôverovať svojmu priateľovi (Micheáš 7:5).

Iné je to už, keď osoba, alebo manželský pár potrebuje poradenskú službu pastora. Pastor je zaviazaný pred Bohom udržať tajomstvo dotýčnej osoby a obavy z vyzradenia tajomstva by tam nemali byť. Ak sa potrebuje zdôveriť žena s niektorými chúlolistivými záležitosťami, je vhodné, aby tam bola prítomná aj manželka kazateľa. Vzťah a city medzi manželmi musia byť vždy úprimné a treba sa o nich otvorene rozprávať, aj keď nie je to vždy príjemné a netreba mať pred sebou žiadne tajomstvá. Nie tvoj kamarát, priateľ, je ten, ktorý má vedieť o твоjich problémoch, názoroch, твоjich najintímnejších pocitoch. Je to tvoj manželský partner, s ktorým máš zdieľať svoje najosobnejšie záležitosti, radíť sa s ním, pravda,

on s tebou taktiež, ste predsa jedno telo. On má byť tvojím najbližším dôverníkom, tvoja spriaznená duša. Ak postupom času takýto dôverný vzťah medzi vami zanikol, treba sa snažiť obnoviť ho. Nečakaj na svojho partnera, aby s tým začal, buď iniciátorom ty. Najpravdepodobnejšie sa k tvojej snahe pridá aj on-ona. Spoločne hľadajte príčinu, prečo k ochladeniu citov došlo a následne treba hľadať spôsoby, ako obnoviť lásku a dôveru. Treba začať modlitbou, pokáním a menením samého seba, lebo možno si to práve ty, pre ktorého k takémuto stavu medzi vami došlo.

Ak máte pocit, že emocionálna energia vášho manželského partnera voči vám ochladla, alebo že zdieľa svoje najintímnejšie myšlienky a pocity viac s niekým iným ako s vami, je možné, že sa emocionálne spojenie vytvorilo aj mimo manželstva. Vtedy je potrebné zdvihnúť varovný prst a snažiť sa o pričinenie, aby sa to mimomanželské priateľstvo nerozvinulo do hlbšieho intímneho spojenia, ak sa medzi nimi prekročí hranica, ktorú ste si vytýčili vy dvaja, manželia.

Emocionálne podvádzanie sa postupom času vyvíja do čoraz progresívnejšieho a hlbšieho citového spojenia a intimity. Hoci sa môže rozvíjať postupne a neúmyselne, existuje niekoľko varovných signálov, ktoré naznačujú, že vaše blízke priateľstvo sa mohlo rozvinúť do vážnejšieho citového spojenia.

Tieto znaky sú nasledovné:

- vyčkávanie na chvíľu, kedy budete v kontakte alebo komunikácii s priateľom,
- presvedčenie, že váš priateľ vám rozumie lepšie ako váš manželský partner,
- skrátenie času stráveného s manželským partnerom,
- dávanie osobných darčiekov priateľovi,
- skrývanie priateľstva pred manželom/manželkou,
- strata záujmu o intimitu s manželským partnerom,
- fantazírovanie o svojom priateľovi,
- zdieľanie myšlienok, pocitov a problémov s priateľom namiesto s manželom,
- reakcia na obvinenia z emocionálneho podvádzania výhovorkou „sme len priatelia“,
- dištancovanie sa od manžela/manželky.

Ak ste vy ten-tá, ktorá je v blízkom priateľstve s niekým, o kom si myslíte, že ste si s ním vytvorili hlbšie emocionálne spojenie, alebo ste manžela-lku dokonca emocionálne podviedli, položte si nasledujúce otázky:

- Cítite v manželstve neustálu neznášanlivosť alebo konflikty?
- Cítite sa citovo vzdialení od svojho manželského partnera?
- Stal sa rozhovor s vašim manželským partnerom ťažkým?
- Zdieľate viac informácií s priateľom ako so svojim partnerom?
- Myslíte si, že váš priateľ vám rozumie viac ako váš manžel?
- Sexuálne vás priťahuje váš priateľ?
- Je fráza „sme len priatelia“ vašou výhovorkou na blízke priateľstvo?
- Vie váš manželský partner o priateľstve alebo o hĺbke vzťahu, ktorý ste si vybudovali mimo manželstva?
- Ste viac vzrušení, keď ste so svojim priateľom ako so svojim partnerom?
- Keď hovoríte so svojim partnerom o každodenných

udalostiach, vyhýbate sa rozhovorom o stretnutiach a rozhovoroch s priateľom?

- Ak ste v opačnej situácii, t. j. ak si myslíte, že vás váš romantický alebo manželský partner citovo podvádza, treba venovať pozornosť nasledujúcim znakom:
- váš manžel sa od vás odťahuje alebo vás často kritizuje,
 - správa sa, akoby niečo skrýval, skrýva pred vami mobilný telefón alebo spúšťa obrazovku počítača, keď ste nablízku,
 - váš manžel sa náhle začne zaujímať o hobby alebo technológiu, ktorá predtým nebola oblasťou jeho záujmu,
 - vždy si nájde čas navyše na prácu na „projektoch“ svojho priateľa
 - často spomína svojho priateľa. Zdá sa vám, že o jeho/jej názoroch počúvate príliš často a ten váš je čoraz menej rešpektovaný. Alebo možno máte podozrenie, že váš manželský partner s niekým chodí a tají to pred vami,
 - váš „šiesty zmysel“ vám hovorí, že sa niečo deje. Hoci za normálnych okolností nie ste podozrievaví alebo žiarliví, niečo je na správaní vášho partnera podozrivé,
 - ak sa pokúsite prediskutovať čokoľvek z vyššie

uvedeného so svojim manželským partnerom, stretnete sa s obranou alebo vám bude povedané, že ste zašli príliš ďaleko, že sa vám to iba zdá a žiarlite.

Existujú rôzne prístupy k ochrane vzťahu s partnerom pred nebezpečenstvom emocionálneho podvádžania. Niektorí manželskí poradcovia odporúčajú izoláciu, t. j. vyhýbanie sa priateľstvu s príslušníkmi opačného pohlavia, aby ste zachránili svoje manželstvo. Iní psychológovia a manželskí poradcovia si však myslia, že priateľstvá a sociálna opora sú dôležité pre psychickú pohodu človeka, a to, že ich máme, nemusí nutne znamenať, že sú hrozbou pre náš primárny manželský vzťah.

My, kresťania však vieme, že Biblia nám odporúča utiecť, t. j. vyhýbať sa takýmto rizikovým situáciám a vzťahom (2. Timoteovi 2:22), lebo prítlačivosť medzi rozličnými pohlaviami môže byť taká silná, že aj duchovne silný človek ľahko môže podľahnúť pokušeniu a zhrešiť hoci aj v srdci.

Obaja partneri by mali spoločne pestovať svoj milostný vzťah, a tým ho chrániť pred možným emocionálnym podvádžaním. To znamená, že manželský vzťah je najlepšie zachovaný, keď sa obaja partneri snažia vybudovať vzťah priateľstva a dôvery. Týždenné výlety alebo čas vyhradený na otvorený rozhovor medzi manželmi vám môžu pomôcť vybudovať takýto vzťah. Spoločný život prináša výzvy. Nie všetky sú však

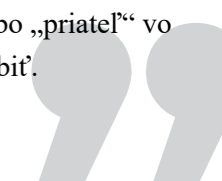
neprekonateľné a niekedy sa oplatí vyhľadať aj názor manželského poradcu, zvlášť ak je on kresťan.

Treba vyskúšať aj nasledujúce metódy, ktoré zlepšia vašu emocionálnu blízkosť a dôveru k vášmu manželovi:

- buďte si navzájom oporou v manželstve,
- komunikujte na dennej báze o všetkom, čo vás spája – od praktických vecí a plánov až po nadchádzajúce udalosti či osobné emócie,
- užite si občasné spoločné výlety a spoločnú zábavu,
- naučiť sa, ako môžete vyjadriť svoj názor a zapojiť sa do zdravej diskusie so svojim partnerom,
- rýchlo a čestne opravte svoje chyby, ospravedlňte sa za nesprávne činy,
- prejavujte známky úcty jeden k druhému.

Na záver môžeme dodať, že len vzájomným porozumením medzi manželmi, dlhými a kvalitnými rozhovormi o všetkom, pestovaním duševnej a telesnej intimity, spoločným čítaním a skúmaním Písma a spoločnou modlitbou, je možné odstrániť hrozbu odcudzenia a nebezpečenstvo možného citového podvádžania vo vzťahu.

Úprimný, dôverný vzťah sa medzi manželmi môže veľmi ľahko stratiť, ale veľmi ťažko sa buduje odznovu. Preto si treba pestovať, chrániť vzájomnú manželskú dôveru a vernosť. Tretia osoba, „kamarát“ alebo „priateľ“ vo vašom manželskom živote nemá čo robiť.

Anna Andrášiková

Treba začať modlitbou, pokáním a menením samého seba, lebo možno si to práve ty, pre ktorého k takémuto stavu medzi vami došlo.

HNEV

Hnev, ako emóciu, si predstavujeme ako hriech, aj keď v podstate hnev nie je hriech. Slovo hovorí na mnohých miestach, že sa sám Boh hneval na skutky svojho stvorenstva a na hriechy, ktoré oni činili. Skrze hnev Boh spôsobil svoju spravodlivosť a činil to, že národy dostali svoju odplatu za prestúpenie omnoho skôr než čakali. Avšak na rozdiel od Boha, hnev u človeka vyvoláva zlé, ako čo Jakub vo svojom liste hovorí v 1:20, „*Lebo človek v hneve nekoná, čo je spravodlivé pred Bohom.*“ Súčasný človek má väčšie problémy s hnevom ako človek z minulosti. Keď sa pozrieme na každodenné situácie v premávke alebo v dlhých radoch v obchode, s týmto faktom môžeme len súhlasiť. Tiež je pravdou, že mladí ľudia majú problém s hnevom viac ako dospelí; štúdia hovorí, že každý piaty tínedžer ma problém s hnevom.

Síce Slovo nám nehovorí priamo, že hnev je hriech, ale všetci sme skúsili hnev v našom živote a vieme, že nás nikdy nedoviedol do správneho rozhodnutia. Pre našu ľudskú prirodzenosť, hnev nás vždy navádza na hriech a nie na spravodlivosť. Človek opevnený hnevom donesie vždy rozhodnutie, ktoré je ľudské a hriešne. Slovo nám svedčí o tom v štvrtej Mojžišovej knihe v 20. kapitole, keď Mojžiš pre hnev neposlúchol na Pána a udrel po skale dvakrát. Práve preto Mojžiš nikdy nevošiel do Zaslúbenej zeme. Mnohokrát naše rozhodnutie, ktoré donesieme pod vplyvom hnevu nás vzdiali od požehnaní. Mojžiš bol veľký muž Boží, ale aj on sa ocitol v situácii, keď pre hnev doniesol nesprávne rozhodnutie viackrát vo svojom živote, počnúc od toho, že zabil egyptského muža do toho, že rozbil kamenné dosky, teda desať Božích prikázaní. Je fakt, že jeho hnev nastal kvôli neposlušnosti a reptaniu vyvoleného ľudu, ale práve to nám svedčí, že akékoľvek sú okolnosti, my máme s radosťou slúžiť Pánovi.

Pánove slová zapísané v ev. podľa Matúša 5:22 hovoria, „*Ale ja vám hovorím: Každý, kto sa hnevá na brata, musí ísť pred súd.*“

Práve ako Mojžišov hnev, ktorý bol zapríčinený jeho bratmi a sestrami, tak aj v našom svete naši blížni spôsobia hnev. Ale Pán práve tento hnev odsudzuje, práve tento hnev je zakázaný. Mojžiš pre taký hnev stratil možnosť vojsť do Zaslúbenej zeme, a mnohí z nás môžu skúsiť podobné pre horkosť a hnev k našim blíznym. Na záver, uvažujme, či sme mali v živote situácie, keď nám bolo zobrahané požehnanie pre nedokonalé rozhodnutie pod vplyvom hnevu. Verím, že máme a jasne vieme, ktoré sú. Ale Pán nám aj dnes dáva možnosť, aby sme ovládali naše telo alebo náš hnev skrze posvätenie. Pavel v liste Efežanom 4:26 hovorí, „*Hnevajte sa, ale nehrešte. Slnko nech nezapadá nad vašim hnevom.*“ Okolnosti na tomto svete sú také, že často nás navedú na hnev, ale Pán nás pozval, aby sme boli vedení Duchom Svätým a nie poháňaní emóciami. Dbajme, aby nad naším hnevom nezapadlo slnko.

Pavel Petráš

Pre našu ľudskú prirodzenosť, hnev nás vždy navádza na hriech a nie na spravodlivosť.

MALÉ ZVYKY

„*A Daniel, keď sa dozvedel, že bolo napísané také písmo, odišiel hore do svojho domu (a obloky mu byly otvorené hore na jeho izbe proti Jeruzalemu), a trikrát za deň klakol na svoje kolená a modlil sa a chváliac ďakoval pred svojim Bohom, preto, že to tak robieval i predtýmto.*“

Daniel 6:10

Všetko, čo rastie je predurčené k zmene. Nie vždy to chceme, ale aby sme rástli, musíme sa meniť. Dúfam, že každý by chcel zmeniť niečo vo svojom živote alebo aspoň máme nádej, že sa niektoré veci vylepšia v našom osobnom vzraste.

Nádej je dobrá, ale nádej sama osebe nezmení naše životy. Zvyky to môžu urobiť. Napríklad, väčšina si nemôžeme spomenúť, čo sme konali v minulú stredu ráno, ale vieme, že máme niektoré zvyky, ktoré prekonávame každé ráno, napríklad, keď vstaneme si umyjeme tvár a zuby a tomu podobné. Také normálne veci konané nie sú výsledkom nádeje, ale našich zvykov, ktoré každodenne konáme. Údaje odhaľujú, že viac ako 40 percent vecí, ktoré každodenne prekonávame, nie sú výsledkom našich rozhodnutí, ale našich zvykov. Niektorí povedali, že ak chceš zmeniť svoj život, zmeň svoje zvyky.

Daniel bol jeden z vybraných zajatých popredných Židov, ktorí boli zobrahaní do Babylona, aby sa naučili písmu a kultúre tohto národa.

Ak chceš zmeniť svoj život, zmeň svoje zvyky.

Písmo hovorí, že Daniel mal niektoré zvyky, ktoré neboli veľké v ľudských očiach, ale doniesli veľké zmeny v jeho živote, o ktorých aj dnes čítame. On sa nepoškrňoval pokrmom kráľovým a trikrát na deň sa modlil a chválil Boha, kým jeho okná boli otvorené naproti Jeruzalemu. Pre tieto zvyky, ktoré mal, Boh pozdvihol Daniela až potiaľ, že bol tretí v kráľovstve a jeho nepriatelia nemohli nájsť na ňom nijakej vady, a práve je Daniel dôkazom, že Boh môže vykonať veľké veci cez malé zvyky.

Daniel prevyšoval všetky kniežatá a satrapov, rozumel každému videniu a snom, Boh ho vyslobodil z jame levov a dokázal svoju silu v jeho očiach a v očiach nepriateľov. Ak chceš vidieť veľké zmeny, možno potrebuješ zmeniť malé zvyky vo svojom živote. Štatistika ukazuje, že keď urobíme zmenu vo svojich zvykoch, iba 1 percent na deň, môžeme očakávať dlhodobé 100 percentné trvalé zmeny v nás a vôkol nás.

Na základe toho, čím sa chcem stať, aký zvyk musím začať praktikovať? Nech je moj zvyk:

1. na dosah - Daniel mal otvorené okná k Jeruzalemu, a keď videl Jeruzalem, v podvedomí sa hneď začal modliť a chváliť Boha. Ak chceš, napríklad, začať čítať Bibliu každé ráno, tak je dobre, aby ti bola na dosah hneď ako vstaneš. Z druhej strany, ak sa chceš zrieknuť niektorých zvykov, ako čo je napríklad pozeranie sociálnych sietí, platí opak. Polož si mobil ďalej od seba, aby ti nebol na dosah;
2. ľahký - Daniel nemal ťažké zvyky, ale tie, ktoré sú nevyhnutné a účinné. Odhodil to, čo ho poškrňovalo a držal sa dobrého. Začni s jedným percentom na deň. Zachariáš 4:10 hovorí, aby sme nepohrdali malými začiatkami.

Začni už dnes premýšľať, ktoré zvyky potrebuješ praktikovať, ktoré zmeniť a ktorých sa zrieknuť. Malé zvyky vyprodukujú veľké zmeny.

Dávid Mamojka

POHYB BOŽÍ V SPOJENÝCH ŠTÁTOCH

„Povedal im: *Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému tvorstvu. Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený. Kto však neuverí, bude odsúdený. Tých, čo veria, budú sprevádzať tieto znamenia: V mojom mene budú vyhánať démonov a hovoriť novými jazykmi. Budú brať do rúk hadov, a keď aj niečo smrtonosné vypijú, neublíži im to. Na chorých budú klásť ruky a oni ozdravejú.*“

Marek 16:15-18

Žiadny človek nemôže zostať ľahostajný, keď prečíta tieto verše. Či ich čítame prvýkrát, alebo ich vieme citovať, skôr alebo neskôr sa budeme musieť opýtať seba, či sa tieto posledné slová nášho Pána Ježiša plnia v našich životoch, alebo si nachádzame výhovorky, prečo je tomu opačne.

Ešte nedávno som o týchto veciach len čítal. Vedel som k čomu ma Slovo vyzýva, ale nebolo odpovedí ako a odkiaľ začať. Ďakujem Bohu, že mi dal možnosť nielen sa učiť o týchto veciach, ale ich aj skúsiť a pripojiť sa tomu množstvu svedkov.

Pred niekoľkými týždňami, na všetkých univerzitách, kde je apoštolský klub, sa uskutočnili služby prebudenia. V Marylande to boli 4 univerzity, kde sa tieto služby odohrávali. Pod vedením pastora Mike McGurka, študenti vyšli na ulice a volali kohokoľvek, kto by chcel počuť. Všetka mládež sa zúčastnila a smelo vyšli na ulice a svedčili a povolávali ľudí, aby sa zúčastnili týchto bohoslužieb. Za 6 dní boli na 4 univerzitách 6 služieb. Mali sme viac ako 100 návštevníkov, ktorí boli prvýkrát na našich službách a mohli počuť o krste v mene Ježiša a o hovorení novými jazykmi, ako znaku prijatia Ducha Svätého. Z tých vyše 100 návštevníkov, 33 prijali Ducha Svätého a 9 boli krstení v mene Ježiša.

Vo štvrtý deň prebudenia sme boli na univerzite Towson. Po mocnej a pomazanej službe sme odišli do stredu mesta do reštaurácie. Tam bola naša mládež, pastor Mike aj brat

Dillon, ktorý kázal na všetkých týchto univerzitách. Ako sme sedeli vonku, jeden mladý chlapec a jeho kamarátka sa zastavili a pozdravili jednému chlapcovi z našej mládeže. Konverzácia sa začala rozvíjať a uvedomili sme si, že sú pred nami otvorené dvere, aby sme im svedčili o pravde. Ako pastor Mike začal vysvetľovať Písmo, mohla sa vidieť žiara v ich očiach, že zjavenie o apoštolskej pravde bola zjavená aj im. Na konci konverzácie sa ich Mike opýtal, či chcú prežiť to, o čom Písmo hovorí. Keď obaja nadšene odpovedali „áno“, pastor Mike a brat Dillon požili na nich ruky a obaja začali hovoriť novými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť.

To bol štvrtok večer, reštaurácia bola plná a nachádzala sa na hlavnej ulici. Keď sa Božia prítomnosť spustila, Duch Boží padol na všetkých nás, ako na deň päťdesiaty. Ľudia sa pýtali, čo sa tu stáva a mnohí sa pýtali, či sa aj za nich môžeme modliť. Bola to naozaj chvíľa ako zo Skutkov apoštolských!

Nasledovný deň sme mali službu na hlavnej univerzite Marylandu. Mali sme viac ako 20 návštevníkov a 11 boli krstení Duchom Svätým. Po službe sa pastor Mike opýtal, či chce niekto byť krstený aj vodou. Traja boli pokrstení vo fontáne v strede univerzity hneď po službe, a ešte dvaja boli pokrstení v mene Ježiša v tú nedeľu. Sila Božia a prítomnosť Jeho Ducha bola taká zrejmalá, že ľudia, ktorí vošli z ulice, ako počuli Slovo, začali hovoriť v iných jazykoch.

Ako sme krstili ľudí vo fontáne, ľudia sa zastavili a opytovali sa, čo sa tu stáva. Mnohí si žiadali modlitbu. Už dlho sme sa modlili, aby nám Pán dal prielom v moslimskej komunite. Jedna moslimka sa zastavila vidieť, čo sa deje, a aj ona bola naplnená Svätým Duchom!

Boh sa nemení! Jeho Slovo nám hovorí, že je Ten istý včera, dnes i naveky. Jeho pravda zostáva a jej princípy ešte stále fungujú.

Ak túto pravdu máš, nepredaj a nezameň ju za nič iné. A ak ju ešte nemáš, vyhľadaj, čo Božie slovo o týchto veciach hovorí. Ježiš povedal, že tieto znaky budú nasledovať tých, ktorí uveria. Nemusíme my ísť za nimi. Musíme sa len podriaadiť Jeho vôli a prijať moc zhora - Svätého Ducha!

Michael Hromčík

MOC MODLITIEB

Uplynul už rok odvtedy, keď som poslednýkrát vo svojej ruke držala jej staručkú ruku, kým sme sa spolu modlili. Chcela, aby som jej spievala a aby som jej čítala žalmy. Bola bezvládna, jej vnímanie času a reality slablo. Síce bola telom slabšia, o to viac žiarila láskou, ktorú pestovala voči svojmu Spasiteľovi a tiež voči mne. Naše priateľstvo sa začalo potrebou viesť ju na bohoslužby a domov. Bola už staručká a nezvládla to sama. Nevedela som vtedy, že Boh cez túto službu vybuduje zvláštne dielo. Sedem rokov trval tréning. Najprv Boh skúšal našu vernosť, či ju nezabudneme viesť na bohoslužby alebo domov. Úprimne, stalo sa, že sme zabudli. Potom bolo také obdobie, že diabol vždy tesne predtým, ako sme mali vyraziť na bohoslužby, položil medzi manžela a mňa určité nedorozumenie a pohádali sme sa. Dodatočnou výzvou bolo, že naše deti vtedy boli malé. Mali sme však postoj, že tá babka na nás čaká a že my ju zoberieme do zboru, hoci sami sme nemali vôľu ísť medzi ľuďmi. A ona, tá babka, sadla si do nášho auta vysmiata, veselá, žiarila z nej vďačnosť, že môže ísť do domu Božieho. Netušila, že ona slúži nám, takisto ako my jej. Ako veľmi som milovala vďačného ducha, ktorým oplývala.

A tak sa stala súčasťou môjho života. Keď prišiel čas korony, často som ju navštevovala v jej dome. V jej srdci som mala zvláštne miesto, milovala ma na jedinečný spôsob, vítala ma s radosťou. Cítila som a videla v nej lásku Pána Ježiša. Zdalo sa, akoby nevnímala moje chyby, avšak viem, že ich videla a modlila sa tak za mňa, ako aj za našu rodinu. Zdelila si to so mnou, keď mi rozprávala ako nemôže spať v noci pre bolesti v kĺboch. Noc trávila na modlitbe a často mala svedectvo, že prišlo uľavenie od Boha a oddýchla si. Keď som ju navštívila, často mi povedala, že práve na mňa myslela a že Boh ma poslal k nej.

Keď odišla, utíchli aj jej modlitby a cítila som to. Vtedy som pochopila, že mnohé boje, ktorými som vo svojom živote prešla, boli vybojované jej modlitbami.

O moci modlitby ma Boh na krajší spôsob nemohol naučiť. Toto prežitie zostane vryté do môjho života a bude mi vždy pripomínať, že svojím spôsobom života môžeš zanechať najmocnejšie príklady ľuďom okolo seba.

Tá staručká žena svojou bezpodmienečnou láskou a utiekáním sa k Bohu v bolestiach, samote, cez modlitby mi obohatila život.

Ona odišla, ale jej služba žije. Stratila som jej modlitby, ale sila jej modlitieb buduje vo mne ženu modlitby. Na úroveň jej ducha vďačnosti, v akom chodila, ešte stále sa usilujem vyrásť. To, ako ona verila svojmu Bohu, ako trpezlivo očakávala na Jeho pomoc je dôkazom, že bola hrdinka, ktorá Duchom Božím bojovala dobrý boj viery.

Milada Petrovičová

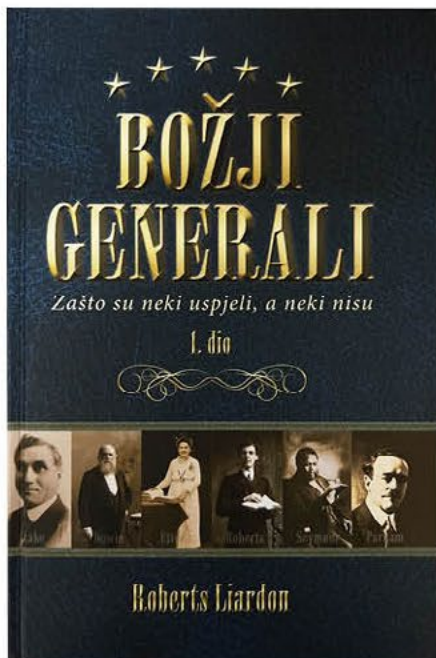
BOŽÍ GENERÁLI (BOŽJI GENERALI) ROBERTS LIARDON

„A viera je podstatou toho, na čo sa človek nadeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia. Lebo v nej dostali svedectvo starší predkovia.“ Židom 11:1-2

Keď mal 12 rokov, autor knihy Roberts Liardon dostal víziu od Boha, aby študoval životy a diela veľkých kazateľov a duchovných vodcov. „Generáli“ v tejto knihe boli ľudské bytosti ako aj my. Neboli to žiadni superhrdinovia ani nadprirodzené bytosti. Ale skrze nich Boh konal nadprirodzené veci. Mali svoje úspechy a tiež mnohokrát zlyhali. Mali svoju silnú a tiež slabú stranu. Podľa ľudských štandardov možno tí najmenší ľudia, a predsa nádoby, ktoré Boh použil pre silné diela. John Aleksander Dowie, Maria Woodworth-Etter, Evan Roberts, Charles F. Perham, William J. Seymour a John G. Lake - každý z nich mal službu, ktorá menila životy ľudí. V tejto knihe autor nám približuje tajomstvo sily v ich službe, ktorá im bola zverená - ako pracovali, v čo verili a čo ich motivovalo, aby menili budúce generácie pre Boha. Títo služobníci Boží boli poslušní hlasu Ducha Svätého. Boh, ktorý pohýnal ich srdcia, môže pohnúť aj naše, ak Mu to dovoľíme. Naše diela pre Boha nezávisia od toho, kto sme my alebo čo máme, ale od toho, koľko poslúchame na hlas Ducha Svätého.

Branislava Murtinová

Z NAŠEJ PONUKY VYBERÁME

Roberts Liardon

Boží generáli

Nechajte sa inšpirovať a poučiť životnými príbehmi veľkých duchovných vodcov. Zadovážte si už dnes knihu Boží generáli, 1. časť.

cena: 1.500,00 din

Tamburový gospel album

Piešeň si Ty

Ajhľa, Boh je moja spása, dúfam a nebojím sa, lebo Hospodin je moja sila a moja piešeň. Izaiáš 12:2
Album je dostupný vo forme usb.

cena: 1.200,00 din

UDRUŽENJE ZA PROMOCIJU HRIŠĆANSKIH VREDNOSTI

manna

OBJEDNAJTE SI NA ADRESE:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠĆANSKÝCH HODNÔT „MANNA“

KULPÍN 21472, Radnička č. 23, SRBSKO Tel/Fax: + 381 21 22 86 988

E - mail: casopis.manna@gmail.com | webová adresa: www.manna.org.rs